

Publicerad 2010-10-09 18:16 av kiefernzapfens

himmelriket

Jag gick barfota nere på stranden, kände de salta vågorna skölja bort sandkornen mellan tårna. kände solen värma mig i nacken och jag hörde fåglarnas kvitter ovanför mitt huvud. Jag blundade och andades in den friska havsluften, kände hur jag befriades från den oron som gnagt sig fast i mitt huvud. Jag öppnade ögonen igen o och tittade ut mot horisonten och såg solen glimma över vattenytan. Det kändes bara så fel, att det var jag som gick här, att jag lyckats ta mig ut. Rymningen från mitt fängelse var så väl planerad att min fångare inte själv han uppfatta de få sekunderna då jag lyckades ta mig ur hans grep, slingra mig som en ål mellan träden, jag hade sprungit för allt jag var värld. Tillslut var jag fri. Jag log för mig själv där jag stod med vatten upp till midjan och lät händerna vila ovanför vattenytan. Jag lät havet skölja bort min rädsla, lät de ta den onda sidan med sig. Äntligen var jag fri. Det jag inte visste när jag stod där var att jag redan var i himlen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kiefernzapfens med Poeter.se id #34817 innehar upphovsrätten